Lietas Nr. C33371612
Lietas arhīva Nr. CA-0285-17/8

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Sarmīte Vamža
tiesnese Inta Jēkabsone
tiesnese Milda Zelmene
ar tiesas sēžu sekretāri Olgu Ozolu
piedaloties zvērinātam advokātam Osvaldam Svilānam

2017.gada 15.martā atklātā tiesas sēdē, Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2012.gada 29.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

AS "DNB banka" (pirms nosaukuma maiņas – AS "DnB NORD banka"), kā aizdevēja, un SIA "L.I.S.A.4", kuras vārdā rīkojās valdes priekšsēdētāja /pers. B/, kā aizņēmēja, 2011.gada 20.aprīlī noslēdza kredīta līgumu Nr.649/11R25, ar kuru aizdevēja izsniedza aizņēmējai aizdevumu 12 000 *euro* transportlīdzekļa – kravas seglu vilcēja Volvo, 1998.gada izlaiduma, iegādei. Savukārt aizņēmēja apņēmās aizdevumu atmaksāt līdz 2016.gada 19.aprīlim atbilstoši aizdevuma atmaksas un procentu samaksas grafikam, veicot ne vēlāk kā katra mēneša 30.datumā aizdevuma pamatsummas daļas 200 *euro* samaksu un procentu maksājumus par aizdevuma lietošanu, kā arī saistību izpildes nokavējuma gadījumā maksāt līguma II daļas 7.1.punktā noteikto līgumsodu 0,3% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru maksājuma kavējuma dienu.

Kredīta līguma izpildes nodrošināšanai starp AS "DNB banka", kā ķīlas ņēmēju, un /pers. A/, kā ķīlas devēju, 2011.gada 20.aprīlī noslēgts ķīlas līgums Nr.649/11R25-1, ar kuru /pers. A/ ieķīlāja viņam piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, par labu bankai.

Pamatojoties uz šo ķīlas līgumu, nekustamajam īpašumam nostiprināta hipotēka, kas 2011.gada 27.aprīlī ierakstīta Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/.

Kredīta līguma Nr.649/11R25 saistību izpilde pastiprināta ar galvojumu, proti, AS "DNB banka", kā kreditore, un atbildētāja, kā galviniece, 2011.gada 20.aprīlī noslēdza galvojuma līgumu Nr.649/11R25-2, ar kuru galviniece uzņēmās atbildību kā pats parādnieks.

/pers. B/, SIA "L.I.S.A.4" un AS "DNB banka" 2011.gada 20.aprīlī noslēdza "līgumu par īpašnieku aizdevumu neatmaksu" Nr.649/11R25-3, kas ierobežoja /pers. B/ un SIA „L.I.S.A.4" savstarpēju aizdevuma līgumu noslēgšanu un no tiem izrietošo saistību izpildi, kā arī /pers. B/ tiesības nodot savus prasījumus pret SIA "L.I.S.A.4" trešajām personām līdz brīdim, kad tiks izpildītas visas SIA "L.I.S.A.4" ar kredīta līgumu Nr.649/11R25 uzņemtās saistības.

AS "DNB banka", kā cedents, un /pers. A/, kā cesionārs, 2012.gada 7.martā noslēdza cesijas līgumu, ar kuru cedents nodeva cesionāram visas prasījuma tiesības, kas izriet no 2011.gada 20.aprīlī noslēgtā kredīta līguma Nr.649/11R25, galvojuma līguma Nr.649/11R25-2 un "līguma par īpašnieku aizdevumu neatmaksu" Nr.649/11R25-3, pret parādnieci SIA "L.I.S.A.4" un galvinieci /pers. B/. Uz cesijas līguma noslēgšanas dienu cedēto prasījumu kopējā summa noteikta 10 259,53 *euro*, kuru veido neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 10 200 *euro*, procenti 54,42 *euro* par aizdevuma lietošanu un līgumsods 5,11 *euro*.

Prasītājs/pers. A/ 2012.gada 10.aprīlī cēla tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ par parāda un zaudējumu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka SIA "L.I.S.A.4" 2011.gada 12.maijā ir iegādājusies transportlīdzekli Volvo FH12, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, tādējādi iztērējot bankas piešķirto aizdevumu tam paredzētajam mērķim. Taču SIA "L.I.S.A.4" nav pildījusi savas ar 2011.gada 20.aprīlī noslēgto kredīta līgumu Nr.649/11R25 uzņemtās saistības, jo no 2011.gada novembra vispār nav veikusi līgumā noteiktos ikmēneša maksājumus bankai. Turklāt, nolūkā izvairīties no saistību izpildes, SIA "L.I.S.A.4" 2011.gada 22.decembrī pārdeva par bankas piešķirtajiem līdzekļiem iegādāto transportlīdzekli un iegūtos līdzekļus izlietoja savām vajadzībām.

Tā kā bankai sakarā ar SIA "L.I.S.A.4" saistību neizpildi bija tiesības pārdot ķīlas priekšmetu – prasītājam piederošo nekustamo īpašumu par brīvu cenu pēc noteikumiem par nekustamā īpašuma labprātīgu pārdošanu izsolē tiesas ceļā, prasītājs no saviem personīgajiem līdzekļiem sedza parādnieces parādu 567,78 Ls, kā arī pārņēma no bankas prasījuma tiesības pret galveno parādnieci SIA "L.I.S.A.4" un galvinieci /pers. B/, 2012.gada 12.martā samaksājot par to bankai atlīdzību 10 270,57 *euro*, kas atbilst SIA "L.I.S.A.4" parāda summai uz minēto dienu.

SIA "L.I.S.A.4" ar savu rīcību, nepildot līgumiskās saistības, nodarījusi prasītājam zaudējumus, par kuriem pilnā apmērā atbild arī atbildētāja kā galviniece.

Pirmkārt, prasītājs 2012.gada 27.janvārī pārskaitīja uz SIA "L.I.S.A.4" norēķinu kontu 567,78 Ls, t.i., summu, kas saskaņā ar kredīta līgumu nebija samaksāta par trim mēnešiem un bija nepieciešama, lai dzēstu SIA "L.I.S.A.4" parādu pret banku uz to brīdi.

Otrkārt, prasītājs 2012.gada 21.martā samaksāja 40,08 Ls par notariālajiem pakalpojumiem saistībā ar hipotēkas dzēšanu uz viņam piederošo nekustamo īpašumu, kas tika ieķīlāts par labu bankai kredīta līguma izpildes nodrošināšanai.

Treškārt, prasītājam radušies izdevumi 50,39 Ls par notariālajiem pakalpojumiem sakarā ar prasības nodrošināšanu pirms prasības celšanas.

Ņemot vērā minētos apstākļus, no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams pamatparāds 7 218,20 Ls, procenti 15,81 Ls par aizdevuma lietošanu, līgumsods 495,65 Ls par laiku no 2012.gada 13.marta līdz 2012.gada 4.aprīlim, zaudējumi, t.i., SIA "L.I.S.A.4" vietā veiktie maksājumi 567,78 Ls un izdevumi par notariālajiem pakalpojumiem 90,47 Ls, kā arī tiesāšanās izdevumi.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1698., 1702., 1793., 1801. un 1805.pantu.

Par celto prasību atbildētāja paskaidrojumus nav iesniegusi.

Ar Rīgas rajona tiesas 2012.gada 29.oktobra spriedumu prasība apmierināta. No atbildētājas par labu prasītājam piedzīts pamatparāds 7 218,20

Ls, procenti 15,81 Ls par aizdevuma lietošanu, līgumsods 495,65 Ls, zaudējumi 567,78 Ls un 90,47 Ls, valsts nodeva 305 Ls par prasības pieteikumu un 50 Ls par prasības nodrošinājuma pieteikumu, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9,21 Ls, kopā 8 752,12 Ls; no atbildētājas par labu valstij piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,11 Ls.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka 2011.gada 20.aprīlī prasītājs noslēdza ar AS "DnB NORD Banka" ķīlas līgumu, saskaņā ar kuru prasītājs nodrošinājis SIA "L.I.S.A.4" saistības, kas izriet no 2011.gada 20.aprīlī noslēgtā kredīta līguma Nr.649/11R25.

2011.gada 20.aprīlī starp atbildētāju un AS "DnB NORD Banka" noslēgts galvojuma līgums Nr.649/11R25-2, saskaņā ar kuru atbildētāja galvojusi par saistībām, kas izriet no 2011.gada 20.aprīlī noslēgtā kredīta līguma Nr.649/11R25.

2012.gada 7.martā starp prasītāju un AS "DnB Banka" noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru banka cedē prasītajam prasījumu pret SIA "L.I.S.A.4", kā arī prasījumu pret atbildētāju, kas izriet no 2011.gada 20.aprīļa galvojuma līguma Nr.649/11R25-2 un 2011.gada 20.aprīļa līguma par īpašnieka aizdevuma neatmaksu Nr.649/11R25-3. Prasītājs nomaksājis par minēto prasījumu pārņemšanu 10 259,53 *euro*.

No lietas materiāliem pievienotā maksājuma uzdevuma tiesa konstatēja, ka prasītājs ir veicis maksājumu SIA "L.I.S.A.4" 567,78 Ls apmērā kredīta saistību dzēšanai, kas izriet no kredīta līguma Nr.649/11R25.

Atbildētāja minētos līgumus nav apstrīdējusi un savus iebildumus tiesā nav cēlusi.

Cesijas līguma 1.4.punkts noteic, ka prasījums pāriet no cedenta cesionāram pēc 3.1. un 3.2.punktos paredzēto saistību izpildes ar visām pie prasījuma piederīgām un līguma parakstīšanas brīdī jau pastāvošajām tiesībām, t.sk. pieprasīt pamatparādu, kredīta procentus, līgumsodus un izlietot pilnā apmērā no cedenta pārņemtās tiesības, arī tiesības vērsties pret atbildētāju kā galvotāju.

Tādējādi tiesa konstatēja, ka no lietas materiāliem pievienotā sesijas līguma izriet, ka neizpildītās saistības pamatparāda apmērs sastāda 10 259,53 *euro*, kas saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas kursu sastāda 7218,20 Ls.

Atsaucoties uz Civillikuma 1806., 1702.pantu tiesa konstatēja, ka galvojuma līguma 2.2.punktā puses vienojās, ka, ja kredītņēmējs pēc kredītlīgumā norādīto termiņu notecējuma neatmaksā bankai aizdevuma summu, nesamaksā bankai pienākošos procentus par tā izmantošanu vai līgumsodu, vai arī neapmierina pārējos no kredītlīguma izrietošos bankas prasījumus, galvinieks nekavējoši sedz visus bankas prasījumus pilnā apmērā.

Galvojuma līguma 2.3.punktā puses vienojās, ka galvinieks uzņemas saistības kā pats kredītņēmējs un piešķir bankai tiesības saņemt savu prasību apmierinājumu, iepriekš nevēršoties pie kredītņēmēja.

Atsaucoties uz Civillikuma 1587.pantu tiesa secināja, ka atbildētāja parādu prasītajam nav segusi.

Ņemot vērā, ka atbildētāja nav apstrīdējusi un pierādījusi, ka pārada atmaksa ir veikta, tiesa atzina, ka atbilstoši Civillikuma 1838.pantam nav pierādīts, ka atbildētāja ir segusi prasītājam prasības pieteikumā norādīto pamatparāda summu 7218,20 Ls apmērā.

Tiesa konstatēja, ka prasītājs lūdz piedzīt aizdevuma izmantošanas procentus Ls 15,81 apmērā.

Kredīta līguma I daļas 3.2.punkts paredz par kredīta izmantošanu maksāt 3,5 % gadā. Tā kā prasītājs nopircis cesiju 2012.gada 12.martā, samaksājot arī par līdz tam laikam aprēķinātajiem procentiem, tad turpmākos procentus prasītājs aprēķinājis no 2012.gada 13.marta. Kopš minētā laika līdz 2012.gada 4.aprīlim pagājušas 23 dienas.

Ņemot vērā, ka neatmaksātā pamatsumma sastāda 7168,60 Ls, t.i., 10 200 *euro*, tad kopš 2012.gada 13.marta līdz 2012.gada 4.aprīlim par kredīta izmantošanu maksājami 15,81 Ls, t.i. pamatparāds 7168,60 Ls x procenti gadā 3,5% = 250,90 Ls gadā / 365 dienas = 0,69 Ls dienā x 23 dienas = 15,81 Ls). Atbildētāja minēto aprēķinu nav apstrīdējusi.

Tiesa norādīja, ka tai nav pamata apšaubīt prasītāja veikto procentu aprēķinu, tādējādi tiesa atzina par pamatotu prasītāja iesniegto procentu par kredīta izmantošanu aprēķinu, kas sastāda 15,81 Ls.

Tāpat tiesa konstatēja, ka prasītājs lūdz tiesu piedzīt līgumsodu 495,65 Ls apmērā.

Kredīta līguma II daļas 7.1.punktā noteikts, ka, ja kredītņēmējs neveic kredīta atmaksu un/ vai procentu samaksu līgumā noteiktajā termiņā un kārtībā, kredītņēmējs maksā bankai līgumsodu 0,3% (procenta trīs desmitdaļas) apmērā no nokavētās summas par katru nokavēto dienu. Kopš 2012.gada 13.marta par katru nokavēto dienu tiek aprēķināts līgumsods 0,3% apmērā no pamatparāda un procentu maksājumu parāda, kas kopā sastāda 7184,41 Ls, tātad 21,55 Ls dienā. Kopš 2012.gada 13.marta līdz 2012.gada 4.aprīlim pagājušas 23 dienas, līdz ar to līgumsods sastāda 495,65 Ls.

Tā kā atbildētāja nav apstrīdējusi prasītāja noteikto līgumsoda aprēķināšanas kārtību, tiesa atzina, ka līgumsods ir piedzenams prasītāja noteiktajā apmērā 495,65 Ls.

Tiesa konstatēja, ka prasītājs lūdz piedzīt zaudējumus veikto kredītu maksājumu 567,78 Ls apmērā un notariālos pakalpojumus 90,47 Ls apmērā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1770., 1779.pantu un ņemot vērā, ka atbildētāja ir pārkāpusi līguma nosacījumus, kas radījis prasītājam papildus mantisko pametumu, tiesa atzina, ka par labu prasītājam no atbildētājas piedzenami zaudējumi 567,78 Ls apmērā un 90,47 Ls apmērā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka ne SIA "L.I.S.A.4" vadība, ne atbildētāja nav saņēmušas no AS "DnB NORD Banka" vai no prasītāja paziņojumu par cesijas līguma noslēgšanas faktu, tātad ne banka, ne prasītājs nav pienācīgā kārtā paziņojuši par cesijas fakta esamību un to, ka turpmāk visas saistības saistībā ar 2012.gada 20.aprīļa ar AS "DnB NORD Banka" noslēgtajiem līgumiem jāpilda pret prasītāju.

Atsaucoties uz Civillikum 1807.pantu atbildētāja norāda, ka saskaņā ar 2011.gada 20.aprīlī noslēgtā kredīta līguma Nr.649/11R25 noteikumiem, aizņēmuma summa 8433,65 Ls SIA "L.I.S.A.4" bija jāatdod līdz 2016.gada 19.aprīlim nevis līdz 2012.gada 7.martam, kad tika noslēgts cesijas līgums. Prasītājs apzināti ir pārņēmis šo parādu ar cesijas līguma noslēgšanu, nolūkā vērsties pie atbildētājas ar parāda tūlītēju atgriešanu, nevis, lai gaidītu līdz kredīta līgumā norādītā termiņa beigām. Šādā veidā ar cesijas līguma noslēgšanu ir pasliktinājies gan parādnieces SIA "L.I.S.A.4", gan atbildētājas, kā galvinieces, stāvoklis, jo piedziņa tiek vērsta un uzlikts aizliegums uz atbildētājai piederošo īpašumu.

Par prasītāja krāpnieciskajām darbībām saistībā ar SIA "L.I.S.A.4" atbildētāja ir vērsusies tiesībsargājošās institūcijās, kur pret prasītāju ierosināts kriminālprocess.

Prasītājs kopā ar saviem līdzdalībniekiem no vairākiem uzņēmumiem izkrāpa dažādas mantiskas vērtības, paņemot tās uz SIA "L.I.S.A.4" rekvizītiem, kā arī laika periodā kopš automašīnas VOLVO FH12 iegādes no katra veiktā automašīnas reisa saņēma naudas summu 150 Ls apmērā. Līdz ar to ir aprēķināms kādu naudas summu, bez pamatojuma pieprasot atbildētājai, prasītājs jau ir saņēmis, konkrētāk, izspiedis no atbildētājas.

Pēc visu krāpniecisko darbību veikšanas pazuda arī SIA "L.I.S.A.4" savulaik prasītāja ieteiktā grāmatvede, līdz ar visu uzņēmuma dokumentāciju. Kā vēlāk uzzināja atbildētāja, tad grāmatvede, izmantojot viņai iedoto iespēju piekļūt Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmai, vēl nesen esot centusies veikt izmaiņas uzņēmuma deklarācijās, bet tā kā Valsts ieņēmumu dienestam šādu dokumentu precizēšana esot šķitusi aizdomīga, tad pieeja tika bloķēta.

Atbildētāja nebija saņēmusi nevienu aicinājumu ierasties pasta iestādē, lai saņemtu prasību un varētu sniegt paskaidrojumus, kā arī pavēsti, neskatoties uz to, ka citus pasta sūtījumus savā deklarētajā dzīvesvietā saņem regulāri. Ņemot vērā minēto un to, ka atbildētājai nebija zināms par prasību un tiesas sēdi, viņa nevarēja ierasties tiesā un aizstāvēt savas intereses.

Bez tam atbildētājai nav saprotama prasītāja prasība vērsties pie atbildētājas, nevis pie pašas parādnieces SIA "L.I.S.A.4". Uzskata, ka prasība

ceļama pret galveno parādnieku nevis galvinieci. Atbildētājai nav izprotama tiesas rīcība, pieņemot šādu prasību izskatīšanai un nekavējoties nodrošinot šāda veida prasību pirms prasības celšanas. Ja būtu zinājusi par prasības esamību atbildētāja būta norādījusi uz nepieciešamību vērsties pie galvenā parādnieka.

Atbildētāja uzskata, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi apstākli, kāpēc prasītājs vēršas tiesā pret atbildētāju nevis pret SIA "L.I.S.A.4", bet tikai norādījusi, ka par atteikšanos Civillikuma 1702.panta nozīmē uzskatāms jau arī tas, ka galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks. Minēto tiesas viedokli atbildētāja uzskata par nepamatotu, jo SIA "L.I.S.A.4" nav atteicies no saistību izpildes. Tiesai ir jāizprot, ja galvojums saistību tiesībās ir saistību tiesību pastiprināšanas līdzeklis gadījumā, ja kāds neizpilda savas saistības.

Atsaucoties uz Civillikuma likuma 1706.pantu atbildētāja norāda, ka šajā lietā galvinieks, kurš ir samaksājis SIA "L.I.S.A.4" saistības pirms termiņa, ir prasītājs, līdz ar to nav izprotams kā viņš, kurš galvoja ieķīlājot savu nekustamo īpašumu, var prasīt visu parāda summu pirms aizdevuma atmaksas termiņa iestāšanās - 2016.gada 19.aprīļa, jo gan SIA "L.I.S.A.4" vadība, gan atbildētāja rēķinājās ar samērīgiem ikmēneša izdevumiem līdz aizdevuma atmaksas termiņa beigām, nevis ar prasību šo summu nomaksāt pirms termiņa iestāšanās.

Atsaucoties uz Civillikuma 1798., 1799.pantu atbildētāja norāda, ka patiesībā cesijas līgums par SIA "L.I.S.A.4" un atbildētājas uzņemtajām saistībām nedrīkstēja būt noslēgts.

Atbildētāja uzskata, ka tiesa spriedumā nav pareizi aprēķinājusi zaudējumu summu, kas it kā radušies prasītājam, jo bijis nepieciešams sniegt tiesā prasības nodrošinājumu pirms prasības celšanas.

No lietas materiālos pievienotās kvīts redzams, ka prasītājs samaksājis 39,13 Ls un bankas komisiju 0,90 Ls apmērā. Par notāru pakalpojumiem prasītājs samaksājis divas reizes - 2012.gada 21.martā 40,08 Ls un 2012.gada 28.martā 50,39 Ls. Otrajā kvītī norādīts, ka samaksa veikta par nostiprinājuma lūgumu, kas taisīts pēc tiesas lēmuma par prasības nodrošināšanu pirms prasības celšanas, bet pirmajā kvītī nav izprotams par kādiem pakalpojumiem samaksājis prasītājs un vai tie jebkādā veidā attiecas uz šo lietu.

Tiesa, skatot jautājumu par līgumsoda aprēķinu, ir paļāvusies uz prasītāja norādīto, neņemot vērā, ka pamatsumma katru mēnesi ir cita nevis viena konstanta summa, kuru cesijas līguma noslēgšanas rezultātā ir samaksājis prasītājs AS "DnB NORD banka". Līdz ar to arī prasības summas šajā lietā nav korektas.

Par apelācijas sūdzību prasītājs iesniedza paskaidrojumus, kuros norāda, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un lūdz to noraidīt.

Atsaucoties uz Civillikuma 1801.pantu prasītājs norāda, ka ne bankai, ne prasītājam nebija pienākums paziņot atbildētājai par cesijas līguma noslēgšanas faktu.

Prasītājs norāda, ka Civillikuma 1804.pants prezumē, ka banka zaudē kreditora statusu iestājoties kādam no šiem nosacījumiem - kad prasītājs saņem apmierinājumu no atbildētājas, kad prasītājs ceļ tiesā prasību pret atbildētāju, vai arī, kad prasītājs paziņo par cesiju atbildētājai. Tātad līdz šo nosacījumu iestāšanās faktam, atbildētāja varēja veikt kredīta maksājumus bankai. Minētais vēlreiz apliecina, ka prasītājam nebija pienākums ziņot par cesijas līguma noslēgšanu atbildētājai, jo arī prasības pieteikuma iesniegšana tiesā norāda uz to, ka saistības jāpilda pret jauno kreditoru - prasītāju.

Prasītājs nepiekrīt atbildētāja apgalvojumam, ka saskaņā ar kredīta līgumu aizņēmuma summa SIA "L.I.S.A.4" bija jāatmaksā bankai līdz 2016.gada 19.aprīlim nevis 2012.gada 7.martam, kad noslēgts cesijas līgums un, ka prasītājs apzināti ir pārņēmis šo parādu ar cesijas līguma noslēgšanu nolūkā vērsties pie atbildētājas ar parāda tūlītēju atgriešanu, nevis, lai gaidītu līdz kredīta līgumā norādītā termiņa beigām, ka ar cesijas līguma noslēgšanu ir pasliktinājies gan parādnieka SIA "L.I.S.A.4", gan atbildētājas kā galvinieces stāvoklis, jo tiek vērsta piedziņa un uzlikts aizliegums uz atbildētājai piederošo īpašumu.

Prasītājs norāda, ka kredīta līguma I daļa noteic, ka kredīta atmaksas sākuma datums ir 2011.gada 30.maijs, kredīta atmaksas beigu datums ir 2016.gada 19.sprīlis, grafika maksājuma datums ir katra mēneša 30.datums. Tātad kredītņēmējam - SIA ,"L.I.S.A.4", bija pienākums kopš 2011.gada 30.maija katra mēneša 30 datumā pārskaitīt bankai kredīta pamatsummu un procentus par kredīta izmantošanu.

Kredīta līgums neparedz, ka kredītņēmējs ar vienu maksājumu varētu veikt visas kredīta summas un procentu apmaksu tikai kredīta atmaksas beigu datumā. Minētais datums ir noteikts, kā pēdējais kredīta atmaksas datums, t.i. datums, kad kredītņēmējs, veicot ikmēneša maksājumus, piecu gadu laikā ir pakāpeniski atmaksājis kreditoram visu aizdevuma summu un procentus par aizdevuma izmantošanu. SIA "L.I.S.A.4" ikmēneša kredīta maksājumus pārstāja veikt, kā rezultātā prasītājs bija spiests 2012.gada 27.janvārī pārskaitīt uz sabiedrības kontu 567,78 Ls, kas sastāv no trīs mēnešu kredīta maksājumiem, lai banka nevērstu piedziņu uz prasītājam piederošo un saistību nodrošināšanai ieķīlāto nekustamo īpašumu. Cesijas līguma noslēgšanas pamats bija SIA "L.I.S.A.4" saistību nodrošināšanai ieķīlātā un prasītājam piederoša nekustamā īpašuma saglabāšana.

Prasības pieteikumā jau norādīta situācijas būtība, un, proti, starp pusēm pastāvošā vienošanās, ka prasītājam piederošais nekustamais īpašums tiek ieķīlāts ar nosacījumu, ka atbildētāja iecels prasītāju par SIA "L.I.S.A.4" valdes locekli, lai kopīgi vadītu uzņēmējdarbību.

Prasītāja centieni pēc tam sazināties ar atbildētāju bija nesekmīgi, jo viņa izvairījās no sarunu vešanas, nebija vairs iespēju nedz sazvanīt, nedz sastapt. SIA "L.I.S.A.4" veica tikai pāris kredīta maksājumus bankai, līdz pārtrauca maksāt vispār. Atbildētāja zināma, ka, neturpinot veikt ikmēneša kredīta maksājumus, banka vērsīs piedziņu uz prasītāja ieķīlāto nekustamo īpašumu, 2011.gada 22.decembrī pārdeva vienīgo SIA "L.I.S.A.4" īpašumu - transportlīdzekli VOLVO FH12, valsts reģ.Nr./TL numurs/, nesedzot pat daļēji bankas piešķirto kredītu. Līdz ar to saistību neizpildes gadījumā liedzot kreditoram realizēt minēto transportlīdzekli un atgūt aizdotos naudas līdzekļus. Minētais liek secināt, ka prasītājs ir rīkojies godprātīgi un savas saistības atbilstoši pušu savstarpējai vienošanās izpildījis, ieķīlājis sev piederošo nekustamo īpašumu SIA "L.I.S.A.4" kredītsaistību nodrošināšanai, savukārt atbildētāja rīkojusies krāpnieciski un ļaunprātīgi neizpildot solīto.

Kredīta līguma 7.5.punkts noteic, ka bankai ir tiesības pārtraukt kredīta izsniegšanu kredītņēmējam un pieprasīt no kredītņēmēja nekavējoties pilnīgi apmaksāt kredītu un izpildīt citas līgumā noteiktās maksājumu saistības, kaut arī šo maksājumu saistību izpildes termiņš vēl nebūtu pienācis, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem: [..] 2) kredītņēmējs ilgāk kā 20 (divdesmit) dienas neveic kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumus saskaņā ar grafiku.

Jāņem vērā, ka tā kā SIA "L.I.S.A.4" pārstāja veikt ikmēneša kredīta maksājumus bankai, tad gadījumā, ja cesijas līgums netiktu noslēgts un bankai būtu kreditora statuss, tad saskaņā ar kredīta līguma 7.5.punkta 2.apakšpunktu bankai būtu tiesības pieprasīt no SIA "L.I.S.A.4" tūlītēju kredīta atmaksu. Līdz ar to kļūdains ir atbildētājas apgalvojums, ka ar cesijas līguma noslēgšanu ir pasliktinājies parādnieka stāvoklis.

Pierādījumi liecina par to, ka SIA "L.I.S.A.4" transportlīdzekli 2011.gada 22.decembrī ir pārdevusi, bet iegūtos naudas līdzekļus pat daļēji nav novirzījusi bankai kredīta segšanai.

Prasītājs norāda, ka pirmās instances tiesā tiešām tika konstatēts, ka atbildētāja nesaņem tiesas sūtīto korespondenci (vēstules tika nosūtīts atpakaļ, jo adresāts tās termiņā neizņēma), kā rezultātā tiesa izmantoja Civilprocesa likuma 59.panta pirmās daļas noteikumus un 2012.gada 23.augustā laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" (laidiens Nr.133) tika publicēts paziņojums par atbildētājas aicināšanu uz tiesas sēdi 2012.gada 1.oktobrī. Līdz ar to, tā kā aicinājums ierasties tiesas sēdē publicēts valsts oficiālajā laikrakstā, tad uzskatāms, ka atbildētāja zināja par tiesas sēdes datumu un laiku.

Kritiku neiztur atbildētājas apgalvojums, ka nav izprotama prasītāja prasība vērsties pie atbildētājas nevis pie pašas parādnieces SIA "L.LS.A.4".

Galvojuma līgums noteic, ka atbildētāja galvo par SIA "L.I.S.A.4" kredītsaistībām pret AS "DnB NORD Banka", kas izriet no 2011.gada 20.aprīļa kredīta līguma Nr.649/11R25. Līguma 2.2.punktā puses vienojās, ka, ja kredītņēmējs pēc kredīta līgumā norādīto termiņu notecējuma

neatmaksā bankai aizdevuma summu, nesamaksā pienākošos procentus par tā izmantošanu vai līgumsodu, vai arī neapmierina pārējos no kredīta līguma izrietošos bankas prasījumus, galvinieks nekavējoši sedz visus bankas prasījumus pilnā apmērā.

Galvojuma līguma 2.3.punktā puses vienojās, ka galvinieks uzņemas saistības kā pats kredītņēmējs un piešķir bankai tiesības saņemt savu prasību apmierinājumu, iepriekš nevēršoties pie kredītņēmēja. Līdz ar to prasītājam kā bankas saistību tiesību pārņēmējam bija tiesības vērsties par pilna aizdevuma piedziņu tieši pie atbildētājas, nevēršoties vispirms pie SIA "L.I.S.A.4".

Prasītājs norāda, ka patiesībai neatbilstoši ir atbildētājas izteiktie apgalvojumi par to, ka prasītājs būtu iesaistīts krāpnieciskās darbībās. Prasītājs nekad nav veicis pretlikumīgas darbības un nekad nav saņēmis finanšu līdzekļus par katru reisu. Prasītāja vainošana naudas izspiešanā ir bez jebkāda tiesiska pamatojuma un balstās tikai uz atbildētājas apgalvojumiem.

Attiecībā uz atbildētājas apgalvojumu, ka valsts nodeva pirmās instances tiesā piedzīta kļūdaini, prasītājs atsaucoties uz Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 5.punktu norāda, ka lietas materiālos atrodas divas kvītis - 39,13 Ls apmērā un 10,87 Ls apmērā.

Par atbildētājas norādi, ka nav saprotama 2012.gada 21.marta kvīts par notariālajiem pakalpojumiem un apšaubāma tās saistība ar šo lietu prasītājs paskaidro, ka tiesāšanās izdevumi par notariālajiem pakalpojumiem veidojas no divām pozīcijām - nostiprinājuma lūguma sagatavošana par hipotēkas dzēšanu uz prasītājam piederošo un SIA "L.LS.A.4" kredītsaistību nodrošināšanai ieķīlāto nekustamo īpašumu 40,08 Ls apmērā un prasības nodrošināšanas atzīmes reģistrēšana uz atbildētājai piederošo nekustamo īpašumu 50,39 Ls apmērā. Līdz ar to prasītājam radušies izdevumi, kas saistīti ar notariālajiem pakalpojumiem par kopējo summu 90,47 Ls un ir tiešā veidā saistīti ar šo lietu.

Izskatījusi lietu sakarā ar atbildētājas apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2013.gada 18.septembra spriedumu prasību noraidījusi un piedzinusi no prasītāja par labu atbildētājai tiesas izdevumus 304,21 Ls un par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 13,93 Ls.

Ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 27.maija spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 18.septembra spriedums atcelts un lieta nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā

Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējas pārstāve /pers. N/ prasību neatzina, uzturēja apelācijas sūdzību. Sniedza paskaidrojumus atbilstoši apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.

Prasītāja pārstāvis zvērināts advokāts O.Svilāns tiesas sēdē prasību uzturēja, lūdza apmierināt. Apelācijas sūdzību neatzina, lūdza noraidīt. Sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem un lietā iesniegtajiem paskaidrojumiem.

Motīvu daļa

Noklausoties pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus kopumā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētājas apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nedod pamatu pārskatīt pirmās instances tiesas sprieduma motīvus un prasību noraidīt.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka saskaņā ar kredīta līguma noteikumiem aizņēmuma summa SIA "L.I.S.A.4" bija jāatdod līdz 2016.gada 19.aprīlim nevis līdz 2012.gada 7.martam, kad tika noslēgts cesijas līgums. Atbildētāja šo apstākli pamatojusi uz Civillikuma 1807.pantu, kurā noteikts, ka parādnieka stāvoklis ar cesiju nedrīkst pasliktināties, kādēļ cesionārs, ja viņam personīgi pieder kādas priekšrocības pret parādnieku, nedrīkst tās izlietot.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja kļūdaini atsaukusies uz šo tiesību normu.

No kredīta līguma I daļas 5., 6. un 7.punkta redzams, ka aizņēmēja apņēmusies aizdevumu atmaksāt pa daļām laika posmā no 2011.gada 30.maija līdz 2016.gada 19.aprīlim, veicot aizdevuma pamatsummas daļas atmaksu un procentu par aizdevuma lietošanu samaksu katra mēneša 30.datumā. Turklāt līguma II daļas 2.1.punktā puses noteikušas aizdevuma atmaksājamās daļas konkrētu apmēru mēnesī - 200 *euro* (12 000 *euro* / 60 mēneši = 200 *euro*), kā arī līguma I daļas 3.2.punktā procentu par aizdevuma lietošanu nemainīgo likmi - 3,5% gadā.

Tas nozīmē, ka aizņēmējai bija zināms maksājamās summas apmērs katra mēneša 30.datumā neatkarīgi no maksājumu grafika esamības vai neesamības, un par to liecina arī attiecīgu maksājumu veikšana laika posmā no 2011.gada 3.jūnija līdz 2011.gada 17.novembrim, kad parādniece pārtrauca saistību izpildi.

Tāpat no kredīta līguma II daļas 7.5.punkta, kā arī ķīlas līguma 9.punkta redzams, ka puses vienojās par gadījumiem, kuriem iestājoties, bankai piešķirtas tiesības izbeigt kredīta līgumu un pieprasīt aizdevuma pamatsummas, procentu, līgumsoda un citu maksājumu nekavējošu atmaksu, pakļaujot saistību bezstrīdus izpildei, pārdodot hipotēku vai atbilstoši kredīta līguma II daļas 8.8.punktam un ķīlas līguma 13.punktam ceļot prasību.

No lietas materiāliem redzams, ka laikā, kad banka no kredīta līguma izrietošo prasījumu cedējusi prasītājam, aizņēmēja bija pārkāpusi šā līguma I daļas 7.punktā un II daļas 2.un 3.punktā noteikto aizdevuma atmaksas kārtību, sakarā ar ko pēc stāvokļa uz 2012.gada 27.janvāri bija izveidojies parāds 567,78 Ls. Tādējādi atbilstoši kredīta līguma 7.5.punkta 2.apakšpunktam bija iestājies priekšnoteikums - kredītņēmēja ilgāk par 20 dienām nebija veikusi kredīta un procentu maksājumus, lai banka vienpusēji atkāptos no līguma, kā arī ķīlas līguma 9.punkta noteikums ķīlas pārdošanai - saistību izpildes nokavējums vairāk par 45 dienām.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs 2012.gada 12.martā samaksāja cesijas līgumā paredzēto atlīdzību 10 270,57 *euro* un ar šo brīdi atbilstoši Civillikuma 1797.pantam ieguva cesionāra tiesības.

Pie konstatētiem apstākļiem Civillietu tiesas kolēģija secina, ka cesijas līguma noslēgšanas laikā bankai piederēja tiesība prasīt līguma pirmstermiņa izpildi un faktiski banka, saņemot apmierinājumu parādnieces vietā no prasītāja, kā ķīlas devēja, šo tiesību arī izmantoja.

Turklāt atbilstoši cesijas līguma 1.4.punktam šī tiesība cedēta cesionāram. Tas nozīmē, ka visa pamatparāda līdz ar citiem kredīta līgumā noteiktiem maksājumiem pirmstermiņa atprasīšanas tiesība atzīstama par cesijas līguma priekšmetu Civillikuma 1798.panta izpratnē.

Civillikuma 1806.panta pirmā daļa noteic, ka cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām, pat arī tad, ja tās būtu pamatotas uz personīgu labvēlību pret cedentu, ciktāl par tām nav tieši noteikts izņēmums no šā noteikuma.

Konkrētajā gadījumā prasītājam cedēti no kredīta līguma izrietošie prasījumi, tostarp tiesības prasīt līguma pirmstermiņa izpildi, tādēļ par nepamatotu atzīstams apelatores viedoklis, ka prasītājs ieguvis lielākas tiesības nekā bijušas cedentam.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka prasītājs no sabiedrības izkrāpis dažādas mantiskās vērtības, kā arī laika periodā kopš Volvo iegādes

no katra veiktā automašīnas reisa saņēma naudas summu 150 Ls. Atbildētāja ir vērsusies tiesībsargājošās iestādēs, kur pret prasītāju ir ierosināts kriminālprocess.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka izskatāmās lietas ietvaros apelatores paskaidrojumiem par prasītāja prettiesisku darbību veikšanu, izkrāpjot mantiskās vērtības no sabiedrības, nav būtiskas nozīmes, jo šīs lietas ietvaros pretprasība nav celta un pretenzijas pret prasītāju vēršamas atsevišķas prasības kārtībā.

Par nepamatotu atzīstams atbildētājas viedoklis apelācijas sūdzībā, ka prasītājam vajadzēja vērsties ar prasību pret SIA "L.I.S.A.4" nevis pie galvotāja.

Galvojuma līguma 2.2.punktā puses vienojās, ja kredītņēmējs pēc kredītlīgumā norādīto termiņu notecējuma neatmaksā bankai aizdevuma summu, nesamaksā bankai pienākošos procentus par tā izmantošanu vai līgumsodu, vai arī neapmierina pārējos no kredītlīguma izrietošos bankas prasījumus, galvinieks nekavējoši sedz visus bankas prasījumus pilnā apmērā. Galvojuma līguma 2.3.punktā puses vienojās, ka galvinieks uzņemas saistības kā pats kredītņēmējs un piešķir bankai tiesības saņemt savu prasību apmierinājumu, iepriekš nevēršoties pie kredītņēmēja.

Saskaņā ar Civillikuma 1702.pantu - kad pret galvinieku cel prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedzina no tā iedarāma tikpat sekmīgi un viegli. Šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

Pie konstatētiem apstākļiem, prasītājam, kā bankas saistību tiesību pārņēmējam, ir tiesības vērsties pie atbildētājas, kā galvotājas, par aizdevuma piedziņu, nevēršoties vispirms pie SIA "L.I.S.A.4".

Pirmās instances tiesa vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas apstākļus un lietā iegūtos pierādījumus un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu.

Ņemot vērā minēto, atbildētājas apelācijas sūdzībā minētie argumenti ir nepamatoti un apelācijas sūdzība šajā daļā ir noraidāma.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa nepareizi noteikusi līgumsoda apmēru, atzīstot, ka līgumsods jāmaksā 0,3% apmērā no nokavētās summas par katru nokavēto dienu.

No galvojuma līguma 2.4.punkta redzams, ka galvinieks maksā līgumsodu 0,1 % (viena procenta desmitdaļa) apmērā no parāda summas par katru nokavēto dienu, skaitot no kredītlīgumā noteiktā termiņa notecējuma dienas.

Pie šādiem apstākļiem līgumsods aprēķināms sekojoši: kopš 2012.gada 13.marta par katru nokavēto dienu tiek aprēķināts līgumsods 0,1% apmērā no pamatparāda un procentu maksājumu parāda, kas kopā sastāda 7184,41 Ls jeb 10 222,49 *euro*, tātad 10,22 *euro* dienā. Kopš 2012.gada 13 marta līdz 2012.gada 4.aprīlim pagājušas 23 dienas, līdz ar to līgumsods sastāda 235,06 *euro*.

Prasītājs lūdz piedzīt arī zaudējumus, kuri sastāv no SIA "L.I.S.A.4" vietā veiktajiem kredīta maksājumiem 567,78 Ls jeb 807,88 *euro* un notariāliem pakalpojumiem 90,47 Ls jeb 128,73 *euro*, pavisam kopā 936,61 *euro*.

Savukārt atbildētāja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka viņai nav izprotams par kādiem notāra pakalpojumiem samaksājis prasītājs un, vai tie jebkādā veidā attiecas uz izskatāmo lietu.

No lietas materiālos esošajām kvītīm redzams, ka prasītājs samaksājis 40,08 Ls par hipotēkas dzēšanu uz prasītājam piederošo un SIA "L.I.S.A.4" kredītsaistību nodrošināšanai ieķīlāto nekustamo īpašumu un 50,39 Ls par nostiprinājuma lūgumu. Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka minētie izdevumi par notariālajiem pakalpojumiem ir saistīti ar izskatāmo lietu un tie ir piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam.

Civillikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Ņemot vērā, ka atbildētāja ir pārkāpusi līguma nosacījumus, kas radījis prasītājam papildus mantisko pametumu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka par labu prasītājam no atbildētājas piedzenami zaudējumi 936,61 *euro* apmērā.

Ievērojot *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, kas noteic, ka, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus, spriedumā visas gala summas tiek izteiktas *euro*.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja tiesas izdevumi pavisam kopā ir 502,76 *euro*, ko sastāda valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu 305 Ls jeb 433,98 *euro*, valsts nodeva par prasības nodrošinājumu 39,13 Ls jeb 55,68 *euro* un ar sludinājuma ievietošanu laikrakstā saistītie izdevumi 9,21 Ls jeb 13,10 *euro*.

Lietas materiālos neatrodas kvīts, kas apliecina valsts nodevas samaksu par prasības nodrošināšanu 10,87 Ls apmērā, kā to ir norādījis prasītājs. Līdz ar to saskaņā ar minētā panta noteikumiem no atbildētājas prasītāja labā piedzenami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi 502,76 *euro* apmērā.

Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam no atbildētājas Tiesu administrācijas labā piespriežami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 42,96 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, pamatparādu 10 270,57 *euro*, procentus par aizdevuma lietošanu 22,50 *euro*, līgumsodu par laika periodu no 2012.gada 13.marta līdz 2012.gada 4.aprīlim 235,06 *euro* un zaudējumus 936,61 *euro*, pavisam kopā 11 464,74 *euro* (vienpadsmit tūkstoši četri simti sešdesmit četri euro un 74 centi).

Noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ 6 (sešus) procentus gadā no pamatparāda 10 270,57 *euro*.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 502,76 *euro* (pieci simti divi euro un 76 centi).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 42,96 *euro* (četrdesmit divi euro un 96 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa valstij veicama kontā:

Saņēmējs: Tiesu administrācija / Konta Nr.LV51TREL2190458019000

NMR 90001672316 / Saņēmēja banka: Valsts kase / Kods TRELLV22

Noteikt /pers. B/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Pēc valsts ienākumos piedzenamo tiesas izdevumu samaksas, samaksu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas - 2017.gada 30.marta, Augstākās tiesas Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Vamža

Tiesnese I.Jēkabsone

Tiesnese M.Zelmene